

Korane:

Den sidste
åbenbaring

Koranen: Den sidste åbenbaring

Muslimernes hellige bog er Koranen, og den består udelukkende af åbenbarede ord. Over 23 år i det 7. århundrede blev hvert et ord åbenbaret på arabisk af Allah [Gud] til profeten Muhammed [fred være med ham] gennem ærkeenglen Gabriel. Dette begyndte, da profeten var fyrré år gammel. Den består af omkring 600 sider med 114 kapitler og 6.236 vers. Kapitlernes længde er varierende; det længste kapitel er på 286 vers, det korteste kun 3 vers.

Det arabiske stammesamfund var ikke kendt for at kunne læse og skrive og

Profeten Muhammed ligeså, til gengæld var de særdeles skarpe til at memorere. Derfor lagde hans tidlige tilhængere vægt på at memorere og nedtegne hver eneste åbenbaring, ligeså snart disse blev åbenbaret for profeten. Ved Profetens bortgang, var åbenbaringerne af Koranens tekst afsluttet, og mange havde lært det hele udenad. Inden for to år samlede den første kalif, Abu Bakr, Koranen til et manuskript, der blev grundlaget for de første autoriserede udgaver, der senere blev distribueret til hver muslimsk provins under den tredje kalif Uthmans styre. Det er bemærkelsesværdigt, at et par af disse historiske manuskripter

er blevet bevaret og kan stadig ses på museer den dag i dag.

Koranens historiske ægthed kan således verificeres, da den er blevet bevaret så omhyggeligt, at der findes en original autentisk version (på arabisk). Bogstaveligt betyder ordet "Koran" recitation. Det første vers i Koranen, der

blev åbenbaret til profeten Muhammad, lyder således:

“Læs i din Herres, Skaberens navn...”

Tidligere religiøse skrifter blev typisk skrevet og videregivet af en elitecirkel af præster og skriftkloge længe efter religionens grundlæggers død. Det markerede derfor starten på en ny tid inden for menneskelig kommunikation,

læring og udvikling at Koranen blev nedskrevet allerede i profeten Muhammeds eget velsignede liv.

Muslimere tror på den oprindelige form af alle de åbenbarede bøger, der er nævnt i Koranen: Toraen til Moses, Davids Salmer og Jesus' Evangelier. Koranen nævner også Abrahams skriftsamling.

Moses' samtidige var mestre i magi, hans største mirakel var at besejre de bedste tryllekunstnere i det gamle Egypten. Jesus' samtidige blev anerkendt som dygtige læger; derfor var hans mirakel at helbrede uhelbredelige sygdomme. Araberne, som var profeten Muhammeds samtidige, var kendt for deres veltalenhed og storslåede poesi. Derfor var profeten Muhammeds største mirakel Koranen. På trods af gentagne udfordringer fra Koranen selv, kunne ingen arabiske digtere og talere frembringe noget modsvarende: "Sig, selv hvis alle mennesker og djinner forenede sig for at bringe Korans lige, ville de ikke kunne bringe dens lige, om de så støttede og hjalp hinanden." [Koranen 17/88].

Koranden æres af muslimer som værende Guds sidste skrift. Dens vers er altid blevet reciteret med kærlighed, husket og implementeret af muslimer af alle nationaliteter lige siden dens åbenbaring. Det er vers fra Koranden, som muslimer læser under deres daglige bønner. De troende bliver inspireret, beroliget og ofte rørt til tårer af dens budskaber og poetiske billedsprog. I fjorten århundreder har muslimer fra hele verden skrevet koranvers i forskellige smukke kalligrafiske former, som hovedsageligt blev produceret og løftet op til et højt niveau af Osmannerne. Faktisk var det i Istanbul, at de kalligrafiske skrifter typisk blev produceret. Et berømt ordsprog lyder derfor: "Koranden blev åbenbaret i Mekka, reciteret i Egypten og skrevet i Istanbul."

Ud over sin poetiske skønhed indeholder Koranden mange vers, der nøjagtigt beskriver naturfænomener inden for forskellige områder såsom astronomi, geologi og embryologi. Forskere har fundet beskrivelserne uforklarligt gyldige, omend det er en bog fra det 7. århundrede. Den konflikt, der opstod i Europa i middelalderen mellem tro og

fornuft, religion og videnskab, opstod som et naturligt følge heraf, ikke i Islam. Koranen opfordrer i mange af sine vers gentagne gange folk til at reflektere og bruge deres sunde fornuft. Selvom den ikke er en videnskabelig lærebog, leder dens vers mennesker til at reflektere over Guds ærværdige eksistens, mens den fremhæver naturens vidundere og erfaringer fra historien.

Muslimer mener, at Koranen er en levende åbenbaring, der gør den

uafhængig af tid og sted, således at den kan fortolkes og forstås i en nuanceret og nutidig kontekst i en hvilken som helst tid. Da Koranen er et særligt budskab fra Skaberen til menneskeheden, vil den være en fuldkommen vejledning til dem, der undrer sig over formålet med livet og meningen med tilværelsen. Åbningskapitlet (al-Fatiha), der beskrives som essensen af Koranen, lyder:

"I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste. Al lovprisning

tilkommer Allah, alle verdenernes Herre, Den Nådigste, Den Barmhjertigste, Dommedagens Hersker. Dig (alene) tilbeder vi, og Dig (alene) beder vi om hjælp. Led os til den rette vej. Vejen, som følges af dem, Du har vist nåde; ikke vejen, som følges af dem, som har vakt (Din) vrede eller som er vildfarne.”

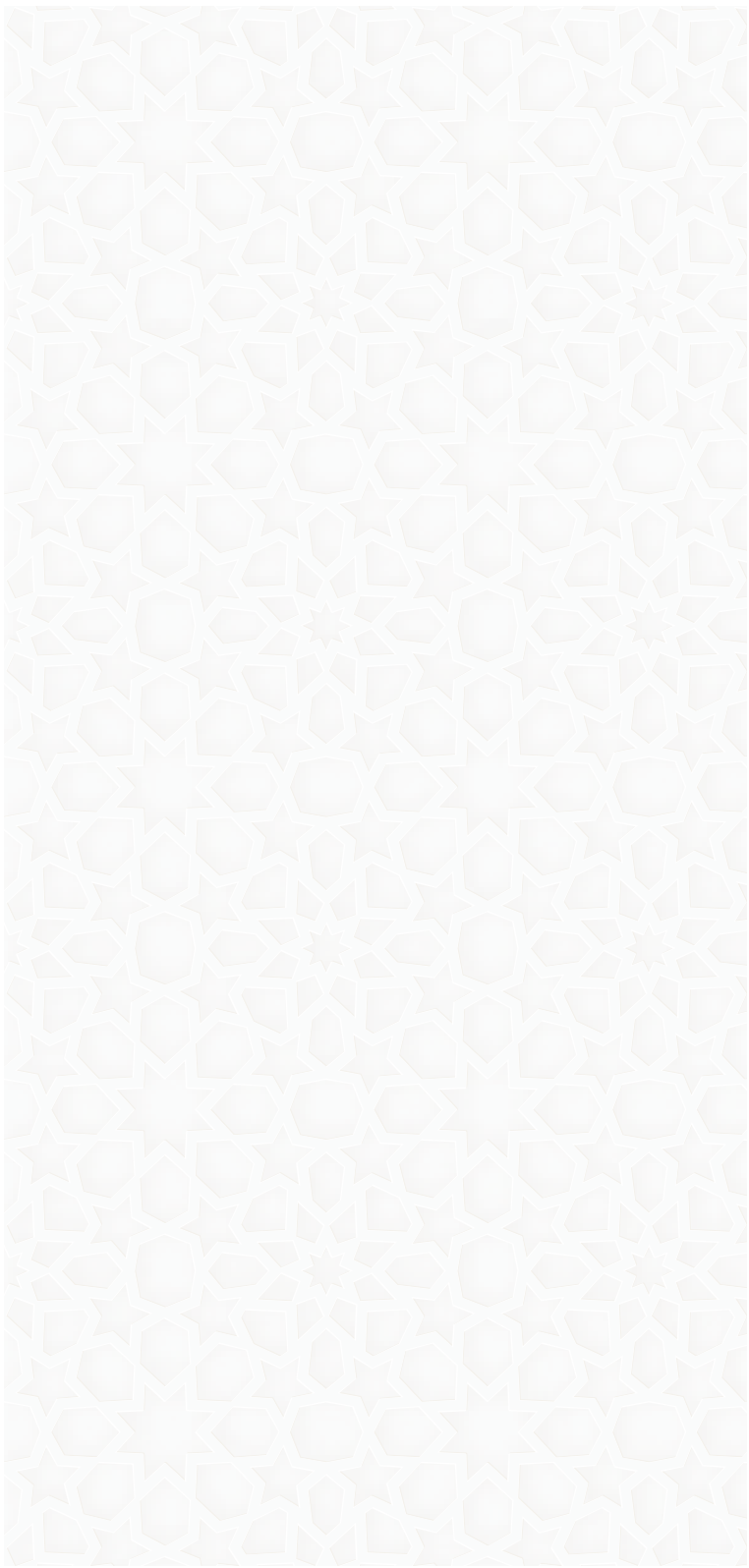
Koranens vigtigste budskab er at kalde folk mod Den Almægtige Skaber og vejlede dem til at tjene Ham med et rent hjerte, fri for afgudsdyrkelse eller overtro. Det afviser forestillingen om at frelse og andre religiøse privilegier skulle være velsignelser, der tildeles baseret på etnicitet, race eller farve. Åndelig frelse kan opnås ved at angre sine synder og have en oprigtig hensigt til ikke at gentage samme fejl i fremtiden. Der er ikke noget officielt præsteskab i Islam hvor man kan skrifte, og “imamen” er blot en kyndig bøn-leder; i Islam erkendes ens synder kun og direkte for Skaberen.

Koranen tilkendegiver sig selv som vejledning for hele menneskeheden. Den er ikke forbeholdt nogen bestemt race, person eller tidsperiode. Den bygger på grundlæggende værdier for tro og etik,

hvorimens den inspirerer de troende ved brug af visse fortællinger fra forskellige nationer gennem historien. Den kræver ikke, at folk skal tro blindt på den, da dens bud er rettet til "et folk, som bruger sin forstand." [Koranen, 30/24]. Den beder mennesker om at reflektere over

dem selv og eksistensen af Jorden og bjergene; skyer og himmel, solen, månen og planeterne i deres omløbsbaner; og vekslingen af nat og dag. Den opfordrer os til at reflektere over vores eget liv. Den beder os om at tænke nøje over frøene vi sår, vandet vi drikker, maden vi spiser og alle andre utallige tegn på skabelsen. I hele Koranen lægges der stor vægt på viden og fornuft som den gyldige vej til tro og bevidsthed om Gud. Den erklærer: "Kun de af Allahs tjenere, som har viden, frygter Ham" (Koranen, 35/28) Samlet set påbyder Koranen gode gerninger og forbyder det onde og introducerer mennesker til et retfærdigt liv. Det giver også svar på grundlæggende eksistentielle spørgsmål såsom livets mening og det næste liv efter døden. Den giver mennesket en meningsfuld ramme for dets eksistens, miljø, samfund og hele skabelsen.

DANSK TYRKISK ISLAMISK STIFTELSE

Paul Bergsøesvej 14

2600 Glostrup

Tlf : +45 33 23 03 13

www.diyenet.dk